

General | Aida Sardà | Actualitzat el 07/06/2022 a les 06:15

Què fer quan no es porta «bé»?

Quanli demanes que pari i no para de fer allò que precisament li has demanat que no faci

[inicentrareport]El teu fill l'està liant. Li demanes que pari. Ell ho repeteix. No para de fer allò que precisament tu li has demanat que no faci. Et mira amb un somriure. I tu perds els nervis. Per què t'ho fa ara això? Per què et pren el pèl?

De dintre et surt amenaçar: "Si no pares de fer això no et deixaré jugar amb allò". També et surt cridar: "Que t'he dit que paris!". Fins i tot hi ha persones que els surt de dintre agafar-li el braç amb força o utilitzar violència. I a tots i totes ens ha passat en algun moment.

[GotaVerdaPle]Què hem de fer les persones adultes quan veiem una conducta que no és adient en aquests infants?

[GotaVerdaBuit]**Parar dos segons:** Segons ens explica la psicopedagoga Aida Sardà el primer que hem de fer és parar i pensar. No intervenir. "Només cal que frenis dos segons i ja no et sortiran els patrons que ens surten de la nostra infància, on jutgem, amenacem, fem xantatges, fem sentir malament... frena i respira".

[GotaVerdaBuit]**Buscar el motiu:** A continuació cal mirar què ens està volent dir amb aquesta conducta. Un infant que té una mala conducta és un infant que no se sent bé. Els nens i nenes no volen tenir males conductes perquè sí.

Dependrà de l'edat, del context, de cada nen o nena i de cada persona adulta es recomanarà intervenir d'una manera o altra.

[GotaVerdaBuit] **Validar les seves emocions,** ajupir-se, mirar-lo d'entendre sense jutjar-lo, entendre què vol i què necessita, transitar aquell moment. De vegades és frenar aquella conducta, acompanyar l'enrabiada. Però en el moment que s'està donant no hem de donar la gran lliçó. És moment d'**acompanyar i transitar**.

[GotaVerdaBuit]**Parlar-ne quan s'hagi calmat:** Després, quan el cervell ja no està en fase emocional, quan el cervell ja pot raonar, parlem d'allò que va passar, de com se sentia l'infant i què podríem haver fet perquè estigués millor. Tenim la mania d'actuar en el moment.

De vegades com a mares o pares creiem que si no actuem al moment el nostre nen o nena pensem que no tindrà els valors que volem que tingui, però **tenim molt de temps per poder-los acompanyar i serà més efectiu quan hagi sortit d'aquest estat**.

"Evidentment hem de marcar els límits, però amb amor i respecte. La línia entre la llibertat i el llibertinatge és molt fina i el treball més gran és aquest equilibri entre amabilitat i fermesa", assegura Aida Sardà.

[ficentrareport]